

retligt Spørgsmaal. Med Hensyn til Retsspørgsmaalet er det ligegyldigt, hvorfra Sidebanen gaar ud, hvad enten det er fra Hellerup, Lyngby eller Solte; hvad enten det er fra den ene eller fra den anden Side, er Afgangen til Tagersborg Dyrehave for andre Jernbanefeltstaber den samme, efterat Lovgivningsmagten har givet Bemyndigelse dertil og Indenrigsministeren Koncessionen. Det vilde være urigtigt at forlange af Ministeren, at han skulde gjøre Noget, som han anseer for ulovligt; men jeg haaber, at den ærede Minister efter nøiere Overveielse vil finde, at der virkelig ikke i Lovgivningen findes nogen Bestemmelse, der kan forhindre ham i at gjøre, hvad hans Forgænger har gjort, at love et andet Selstabs Koncession paa en Jernbane, som berører nogle af de Stove, hvorved det sjællandske Jernbanefeltstabs nu har Stationer. Som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) fremhævede, er der lovet Koncession til et Selstabs, der vilde føre en Bane fra Frederiksund til København med Stationer ved Fortunen og Charlottenlund. Derved har Indenrigsministeriet erkendt, at det sjællandske Jernbanefeltstabs Eneret ikke er nogen retlig Hindring for at give en saadan Koncession.

Ordføreren (Lauber): Jeg maa erkende, at den ærede Minister ikke har kunnet vise sig mindre imødekommende mod Udvalgets Forslag, end han har gjort. De vigtigste Forslag, som ere stillede fra Udvalgets Side, ere allerede omtalte af flere ærede Talere, og jeg antager derfor, at jeg kan fatte mig kort. Spørgsmaalet om en Jernbane til Hørsholm kan, som det tilstrækkeligt er bemærket, paa den Maade, som det er stillet, ikke ued Fjætte betragtes som en Tvang mod det sjællandske Jernbanefeltstabs. Vi sige ganske simpelt — ikke til det sjællandske Jernbanefeltstabs, thi med dette forhandle vi slet ikke, men ganske i Almindelighed —: Vi ønske en Jernbane til Hørsholm, vi ville helst, at det sjællandske Jernbanefeltstabs skal anlægge den, men hvis det sjællandske Jernbanefeltstabs ikke vil det, ønske vi den tilveiebragt paa en anden Maade (Indenrigsministeren: I det Sidste ligger Krænkelsen!) At dette Sidste skulde være en Krænkelse af det sjællandske Jernbanefeltstabs Eneret er allerede fuldstændig imødegaaet af den ærede sidste Taler, og jeg antager, at selv om den ærede Minister har denne Mening, vil det ikke være nogen afgjørende Hindring for, at en saadan Bestemmelse kan komme ind i Loven, thi der gives jo endnu ikke nogen som helst Eneret derved, at vi bemyndige Ministeren til at lade Foretagendet ske paa en anden Maade. — Om det Bederlag, som Udvalget med Andtagelse af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Bille) har ønsket, at Københavns Kommune skulde yde til Havnbanen, yttede den ærede Minister, at det var et mindre hensynsfuldt Forslag fra Udvalgets Side, ja, han betegnede det endog

som en Tilfidsættelse af den simpleste Hensynsfuldhed, og denne eiendommelige Beskyldning støttede han paa, at Udvalget ikke havde forhandlet med Københavns Kommune om Sagen. Jeg gad vide, hvorledes Udvalget skulde forhandle med Københavns Kommune! Udvalget har ikke noget Andet at gjøre, naar det ønsker Sligt indsat i et Lovforslag, end at stille Forslag derom og saa overlade til Ministeren at pleie de nødvendige Forhandlinger. Den ærede Minister fandt ikke Forslaget i og for sig ubilligt; derimod fandt det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, at det i forskellige Henseender var ubilligt, navnlig fordi Københavns Kommune uden Bederlag skulde afgive de Grunde, som ligge mellem den gamle Jernbanedæmning og Langebro paa den Strækning, hvor Jernbanen gaar over det gamle Fæstningsterrain. Det er allerede bemærket af en anden Taler, at dette kun er en Form, hvorunder man har forlangt Bidrag af Københavns Kommune til denne Bane, og jeg vil fremhæve, at det forholdsvis er et mindre Bidrag, der herved kræves af Københavns Kommune til dens Havnbane, end hvad der er forlangt af de øvrige Kjøbstæder til deres Havnbaner. At det skulde medføre Konsekventer, som man ikke kunde ønske for andre lignende Tilfælde, saaledes navnlig at man kunde finde paa at paalægge Byerne Expropriationsudgifterne i Almindelighed til Baner, som førte til dem, antager jeg ikke let vil ske. Vi kræve ikke Bidrag af Københavns Kommune til enhver som helst Bane, hvoraf København har Forbed, vi kræve kun Bidrag til denne Bane, som København har den væsentligste Fordel af, og som det sjællandske Jernbanefeltstabs ikke har nogen umiddelbar Fordel af at anlægge. — Naar 1,600,000 Kroner er indsat som Garantifund for Hørsholmbanen, maa jeg henstille til den ærede Minister, om han vil foranstalte Undersøgelser i saa Henseende; vi have indsat denne Sum paa samme Maade, som den ærede Minister har indsat Garantifundet for Banens Forlangelse til Havnegaade. At Forslaget under Nr. 14 er stillet af et Mindretal, fremgaar af Sagens Natur, og det er en Feiltagelse, at det ikke staar i Betænkningen. Hvad Forslaget under Nr. 15 angaar, som handler om Koncessionsfristen, kan jeg ikke vel se, hvorledes den ærede Minister kan mene, at vi hør give Ministeren en ubetinget Tilladelse til at give Koncession paa disse Baner. Hvis vi indsatte, at Koncession kan gives paa den Betingelse, at Banerne skulde være anlagte 3 Aar efter Koncessionsens Udstedelse, kan det blive staaende indtil 1920, og hvilken som helst Minister kan da grave en saadan gammel Lov op og give en saadan Bemyndigelse under Forhold, hvor man maaske slet ikke ønsker det. Vi maa i Almindelighed holde paa, at naar der gaar nogen Tid hen, kan der navnlig under den stærke Udvikling, som Forholdene have her i Landet, indtræffe Omstændigheder, som gjøre det ønskeligt, at Lovgivningsmagten paany tager Sagen under